

често прѣкарвани безсънни нощи. На забѣлѣжкитѣ, правени му отъ лѣкаря, той отговаряше:

„Азъ не мога по-късно да ставамъ, защото не бихъ могълъ да успѣя въ всичката прѣдстояща и текуща работа“.

До врѣмето за утренното кафе Той извършваше утрenna разходка, понѣкога се отбиваше въ лазаретитѣ, а слѣдъ това почваше обикновенитѣ си занимания: четеше телеграми и разни донесения, прѣглеждаше вѣстницитѣ, внимателно слѣдѣше за военнитѣ дѣйствия, изучвайки ги по картитѣ, и правеше бѣлѣжки съобразно полученитѣ свѣдѣния.

Въ 1 часа закусваше обикновено въ голѣмия шатръ, заедно съ свитата си. Обикновено Царѣтъ бѣше разговорчивъ и винаги привѣтливъ, съ изключение когато е бивалъ загриженъ или опечаленъ, а такива дни за Царя въ България имаше не малко. Всичкитѣ телеграми, които получаваше въ врѣме на закуската, прочиташе ги гласно. Послѣ обѣдъ Царѣтъ насамъ нѣколко часа посвещаваше на прѣглеждане полученитѣ книжа отъ Петербургъ, прочиташе и ре-зюлираше ги. Прѣзъ това врѣме на деня изслушваше докладитѣ на министритѣ на войната и Императорския дворъ, кореспондираше съ държавния канцлеръ, находящъ се въ Букурещъ, приемаше изпратенитѣ до Него лица и куриери.

Въ 4 часа прѣзъ деня Царѣтъ отпочиваше въ продължение на единъ часъ, като прѣдварително заржчваше, въ случай на важно извѣстие да го събудятъ.

Слѣдъ почивката правеше разходка съ кола по лагера и всѣкидневно се отбиваше ту въ единъ, ту въ другъ лазаретъ. Царѣтъ обѣдваше въ 7 часа въ сѣщия шатръ, окръженъ отъ свитата си. Послѣ обѣда, при пиене чай, ставаше прочитането на извадки